

A Tatai Evangélikus Egyházközség lelkesítő információs hírlevele. Alapítva Urunk 1992. esztendejének adventjében. Megjelenik havonta. Kapják a gyülekezet tagjai és Tata vonzáskörzetének evangélikussága – valamint az érdeklődők. Készült: 200 példányban. Kiadó: Franko Máttyás evangélikus lelkész. Tel./Fax: 34-487-834 E-mail: frankom@axelero.hu

Templomunk harangja.
Szentelve: 2000. dec. 17.

Vatikáni diplomata látogatása – Tatán

Kedves vendég látogatta meg a Tatai Evangélikus Gyülekezet lelkipásztorát. Régi jó barátom és testvérem a Krisztusban – nekem Gábor, hiszen középiskolás korunktól ismerjük egymást –, de másoknak *Msgr. Dr. Pintér Gábor, szentszéki diplomata*. A mintegy tíz nyelven beszélő és értő fiatal ember jelenleg a bolíviai nunciatúrán teljesít szolgálatot. Egy kis időre hazajöhetett, hogy láthassa szeretteit, de eközben sem télenkedhet... Teherbírását csak csodálni lehet, szervezőképességét pedig csak irigyelni.

Pintér atya egy fogadáson - vele szemben Bolívia miniszterelnöke.

Amerikában alig néhány napja volt a szeptember 11-i terrortámadás emléknapja. Nem kerülhetem meg a kérdést: a számunkra elzárt magas diplomáciában milyen változást hozott 2001. szeptember 11-e?

Talán azzal kell kezdenem, hogy nem tudok érzelmenyestesen visszaemlékezni erre. Ennek személyes oka is van: egy nappal a terrortámadás előtt, tehát szeptember 10-én a kettes torony 67. emeletén egy ENSZ által szervezett zárt konferencián vettem részt. Ugyanis több mint két éve az ENSZ „külsős” tanácsadójaként havonként-kéthavonként New-Yorkba kell repülnöm. Éppen egy ilyen munka végett tartózkodtam akkor ott. A kérdésre válaszolva tehát, igen sokat változott a világ, hiszen a nemzetközi biztonságpolitikai kérdések előtérbe kerültek,

sőt elsődlegessé váltak. Ez azt jelenti, hogy a diplomáciában minden ilyen jellegű kérdést alaposabban és nagyobb együttműködési készséget tanúsítva tárgyalunk. A biztonságot segítő információkat igyekszünk nyíltabban megosztani. Röviden egyetlen szóval foglalhatnám össze a diplomáciai munkában a biztonságot érintő kérdésekhez való hozzáállást: prevenció. S, hogy ez mennyire fontos, azt nem kell részleteznem.

Legutóbb a Lutherórszsa olvasói haiti szolgálatáról olvashattak. Most Bolíviában vagy. Nekünk innen Magyarhonból egyformán távol esik mindkettő. Mit kell, mit érdemes tudnunk jelenlegi a helyről?

A legjobb, ha egy kicsit a gyökerekről beszélek. Az itt élő őslakos indiánok az 5000 éves aymara illetve az ebből

2500 évvel ezelőtt „kinőtt” kecsua nyelvet beszélik, s persze a spanyolt is. Csak érdekességként jegyzem meg, – sajnos jómagam nem merülhettem el mélyebben az aymara nyelvben, de nyelvészek szakvéleményére támaszkodva mondhatom –, hogy az aymara nyelv, rendkívül szisztematikus, még a latin nyelv rendszerességét is felülmúlja. Ezért a számítástechnikában, de máshol is, szívesen használják, mint köztes fordító nyelvet. Ez a sok szenvedést és nehézséget megélt nép jelenleg a demokratizálási folyamat keskeny és rögzített útján menetel – 1982 óta. A Katolikus Egyháznak óriási szerepe van ebben a folyamatban. A diktatúra idején ugyanis az Egyház megőrizte függetlenségét és méltóságát, minek következtében ma Bolíviában a Katolikus Egyház elfogadottsága 87%, a sajtóé 69% míg az állami intézményeké csak 30%. Ez a különleges helyzete szinte predesztinálta arra, hogy a különböző politikai erők között közvetítő szerepet töltsön be. Jómagam többször, óriási belpolitikai feszültségek között, heteken át, szinte minden nap éjszakába nyúlóan vezettem a különféle tárgyalásokat kormány és ellenzék között. Előző, első szolgálati helyemen sem volt könnyű feladat, de itt szinte erőmön felüli mindennapos terheket kellett hordoznom.

Milyen egyéb feladatokat vállal még magára a római katolikus Egyház Bolíviában?

Nagy tradíciója van az ambuláns betegellátást végző egészségügyi központoknak, s a számtalan karitatív tevékenység mellett sok-sok iskolát is fenntart. Mindezen tevékenységek, melyek az embert szolgálják, hitelesítik az evangéliumi tanításokat. Bolíviában a népesség 80 százaléka katolikus. Mintegy 13% amerikai kis szektákhoz tartozik. S a fennmaradó néhány százeleken osztozik az evangélikus,

HÍREK

Megkezdődött az új tanév, s ezzel együtt gyülekezetünkben is a hitoktatás. Felhívom a figyelmet, hogy istentisztelettel párhuzamosan gyermekek bibliakörét tartunk, melyre szeretettel várunk minden konfirmáció előtt álló gyermeket. A konfirmációi oktatáson jelenleg öt fő vesz részt.

Október 12-én délelőtt 11 órakor elkísértük utolsó útjára Tóth Antal testvérünket, akit 80 éves korában szólított magához az élet és halál Ura. Az ÚR isten vigasztaló kegyelme legyen a gyászolókkal, elhunyt testvérünknek pedig adjon örök életet. A gyászszertartás igehirdetési igéje 2Tim4,7-8 volt: „A nemes harcot megharcoltam, futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam: végezetre eltételek nekem az igazság koronája, amelyet megad nekem az ÚR, az igaz bíró ama napon, de nemcsak nekem, hanem mindazoknak is, akik várva várják az ő megjelenését.”

Október 28-án hétfő este hat órától november 3-ig, vasárnap estig szokásos REFORMÁCIÓ-HETI alkalmainkat rendezzük meg református testvéreinkkel. Az alkalmak nálunk kezdődnek, s csütörtök estig kistemplomunk ad otthont ezen eseményeknek. Péntektől-vasárnapig református testvéreink tóvárosi imaházában találkozzunk egymással. Minden este 6 órakor kezdődnek istentiszteleteink.

Az elmúlt napokban Agylekezetünkben járt egyházmegyénk esperese, Bencze Gábor. Tatabányán zászlóavatási ökumenikus ünnepségen szolgált, mely alkalom után Tatára is ellátogatott. Rövid itléte alatt megtekintette elektromos rendszerünk felújítási munkálatait is.

a bolíviai német evangélikus, a metodista és az anglikán egyház. A bolíviai német evangélikusokkal igen jó a kapcsolat. Nem olyan rég meghívtak az anyaországból éppen most érkezett német lelkész beiktatási ünnepségére is, akinak a felesége egyébként kolumbiai. A bolíviai német evangélikusok mintegy 100 esztendeje „léteznek”. A történelemből jól ismert emigrációs hullámok által idesoroltakon kívül a jelentős számban ittlévő multinacionális cégek alkalmazottai is szívesen felkeresik ezeket a gyülekezeteket ill. az általuk fenntartott iskolákba járnak gyerekeik is. A fent említett egyházakkal jó a kapcsolatunk, misem bizonyítja ezt jobban, hogy a vá-

A bolíviai német evangélikusokkal igen jó a kapcsolat. Nem olyan rég meghívtak az anyaországból éppen most érkezett német lelkész beiktatási ünnepségére is...

lasztásokkal kapcsolatban az említett „történelmi” nemka-

tolikus egyházakkal együtt közös körlevelet adtunk ki, melynek komoly visszhangja volt.

Hogyan tovább? Meddig maradhatok otthon? Várható-e újabb elhelyezésed, esetleg közelebb Magyarországhoz?

A Vatikán diplomáciai kiküldési protokollját ismerve azt kell mondanom, igen várható. De rögtön hozzá kell tennem, hogy elsősorban oda helyeznek, ahol az én munkámra szükség van. Bármennyire is húzna a szívem Európa felé, s talán még bizakodhatom is hogy közelebb kerülök Magyarországhoz, nagy „esélyem van” arra is hogy a világ más részébe kerülök. Sajnos október közepe táján már utaznom kell vissza, de addig egy németországi és egy

vatikáni út még előttem áll. Jól esik azonban, ha rövid időre is, de szűk családomon kívül meglátogathatok néhány barátot, szolgatársat.

Igy sikerült a veszprémi és győri püspökség közé beékelődnie a tatali látogatásnak, aminek nagyon örültem. Sajnos az örömet egyedül kellett elhordoznom, hiszen feleségem Budapesten továbbképzésen, gyermekeim iskolában voltak. Az ő nevükben és a Lutherrózsa olvasói nevében is Isten megtartó kegyelmét kívántam Gábor életére, hogy egyetlen magyarként a vatikáni diplomáciában, szolgálatát áldás kísérelje a mi Urunk Jézus Krisztusnak követségében!

Elektromos rendszer felújítása a templomtérben

Közelebb kerültünk a célhoz... megint egy lépéssel. Rekord-gyorsasággal készült el a templomtér elektromos felújítása.

Mintegy öt nap alatt sikerült felújítani az elavult elektromos vezetékrendszert. Mindeközben két embert Szabó József és Csizmazia György testvéreinket illeti dicséret, akik a szó szoros értelmében „látástól-vakulásig” szereltek-dolgoztak. Remélem, hogy

egyszer ők is olyan büszkék lesznek rám, mint amilyen büszkeség engem tölt el, ha rájuk gondolok... természetesen sok segítő is akadt, akik lehetővé tették a szakmunkák gyors lebonyolítását. Köszönet mindenkinek! Reformáció hetében „világosság fényeske-

dik majd”... s ha Varga István presbiter-testvérünk által szakértelemmel és belsőépítész-kultúrával kiválasztott lámpatestekre nézünk, akkor arra is gondoljunk, hogy egyszer nemcsak fény derül mindenre, de minden egyes mozdulatunkat, melyet egyházközségünkért teszünk, a gyülekezet jövője, evangélikus egyházunk mellett kiálló hitvallásként is értékeli majd az utókor. Helyettem beszéljenek a képek, melyek a zsoltár szavait idézik bennem: „szolgáljatok az Úrnak örömmel”. **Soli Deo Gloria!**

Az elektromos hálózat felújításának „szakmai motorját” – villamostechnikai értelemben – sajnos nem sikerült munka közben lecsévégre kapnom, így csak egy régebbi felvételt tudtam az „archívumból” előhívni. Szabó József testvérünk itt éppen fehér asztal mellett, finn barátainkkal együtt látható.

Hanvainé T. Mária

Taníts meg feledni!

Uram, Te taníts meg feledni minden megbántást, minden vétet mivel más bántott meg, hogy Te eléd nyugodtan lépjek.

Mert Uram, ha Te nem segítesz magamtól én fordítva teszem a bántást jól eszemben tartom, de jószágodat könnyen feledem.